

Udvalget forhandlede med Socialministeren om, hvor stor Betydning Loven kunde antages at faa inden for *Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed* samt inden for *Hotel- og Restaurationsvirksomhed*. Ministeren gjorde under disse Forhandlinger gældende, at da det efter Bestemmelsen i § 2, Stk. 1, er en Forudsætning for Anvendelsen af Lovens Regler paa et fagligt Omraade, at der for Omraadet kan paavises en ved Overenskomst fastsat normal Arbejdstid, maa det være en Følge heraf, at det *enten* kan paavises, at der ved Overenskomst er skabt en ensartet normal Arbejdstid for den væsentligste Del af Omraadet, *eller* at der kan paavises en generel Overenskomst mellem paagældende Hovedorganisationer, i hvilken der fastsættes en normal Arbejdstid i Faget, idet det i saa Fald maa være uden Betydning, i hvilket Omfang Fagets enkelte Arbejdsgivere er bundet af Overenskomsten. For Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed kan der nu ikke tales om Overenskomster om Arbejdstid omfattende den væsentligste Del af Faget, og den mellem Hovedorganisationerne indgaaede generelle Overenskomst indeholder kun mindre præciserede Arbejdstidsbestemmelser. Efter de *for Tiden* gældende Overenskomster kunde det derfor ikke forventes, at Loven vilde faa nogen synderlig Betydning for dette Fagomraade, og det samme vilde formentlig gælde for Hotel- og Restaurationsfaget.

Det var imidlertid Ministerens Haab, at det vilde lykkes ad overenskomstmæssig Vej at ordne Arbejdstidsforholdene — herunder rimelige Regler om Afspadsering — i de Erhvervsomraader, som Loven omfatter, men skulde det i den begrænsede Tid vise sig, at den ikke vilde faa den tilsigtede Virkning for visse Omraader, fordi Overenskomstvejen ikke bliver betraadt, maatte Regeringen forbeholde sig at tage op til fornyet Overvejelse at løse Spørgsmaalet ved andre Foranstaltninger.

Disse Betragtninger fik Tilslutning af Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale).

Om de af Flertallet stillede Ændringsforslag henvises til det ved §§ 2, 7 og 10 bemærkede.

To *Mindretal*, Venstre og Konservative, kunde ikke tiltræde Lovforslaget.

Venstre-Mindretallet fremsatte i Betænkningen følgende Udtalelse: »Det er en fastslaaet Kendsgerning, at Overarbejdsprocenten paa det danske Arbejdsmarked er forsvindende lille, at man fra mange betydende Beskæftigelses-Organisationers Side paa det alvorligste *advarer* Lovgivningsmagten mod at gennemføre Lovforslaget, da det paa vigtige Omraader, hvis det gennemføres, ikke alene *ikke* vil bidrage til at ned-